

Työviikkoon Pietarissa mahtui myös jokiristeily.

Terveiset Pietarista!

Kun mietin, mistä kaikesta tässä kirjeessä kirjoittaisin, niin tuntui, että jos laittaisin ihan vaan, että KÄVIN PIETARISSA, niin se jo riittäisi. Syyskuun kirjeessä kyllä jo mainitsin tästä suunnitelmasta jo varovasti, mutta vielä viikko ennen lähtöä olin vähän epäileväinen matkan toteutumisen suhteen. Näin jälkikäteen olen kuitenkin todella kiitollinen kaikesta näkemästäni ja kokemastani. Matka rohkaisi kovasti itseäni kaikkien näiden koronakuukausien jälkeen. Sain myös olla rohkaisuksi monille siellä toisessa päässä.

Matkaa edeltänyt viikko oli todella tiivis. Piti saada kaikki materiaalit valmiiksi seuraavaa Inkerin Kirkko -lehteä varten, että Kristiina ja Miina vuorostaan voisivat tarpeellisilta osin muokata tekstejä. Pietarista ehdin vielä lähettää joitakin kuvia ja tiedostoja. Nyt odottelen vielä tarkennuspyyntöjä etsiä esim. tietoja kuvien ottajista jne.

Pietariin lensin 12. lokakuuta ja toistaiseksi sinne pääsee vain lentämällä, kun vaan kaikki paperit on kasassa. Seuraavana päivänä sitten pääsinkin "hyppäämään ulos kännykästä" ja istumaan saman pöydän ääreen muun kansliaväen kanssa. Pitkään tämä kännykän välityksellä tapahtunut yhteydenpito kestitkin. Yritin kyllä tehdä muistiinpanoja, mutta enempi se oli muiden katselua ja tilanteen

ihmettelyä suu messingillä. Tuntui **TODELLA** hyvältä istua saman pöydän ääressä ja puhua ihan arkisista asioista ja huolista kirkon elämässä.

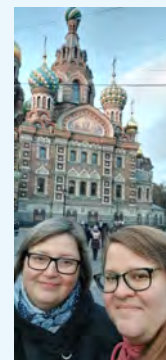
Vuosaarella, 20. lokakuuta

KIITOSAIHEITA

- kirkolliskouksen toteutuminen
- kaikki kohtaamiset Pietarissa ja Pietarin matka kokonaisuudessaan
- tuorein lähettimme Saara Mrčela

RUKOUSAIHEITA

- IK-lehden seuraava numero
- Inkerin kirkko ja sen paimenet
- ersänkielisen Vanhan Testamentin käännösprojekti
- koronatilanne Venäjällä ja maailmalla

Majoituin Pietarissa uuden lähettikollegan Saara Mrčelan luona. Se mahdollisti monia keskusteluja, yhteisiä ruokahetkiä ja kaupungin ihailua. Jaoin myös kaikenlaista tietämystä Inkerin kirkosta ja elämästä Pietarissa.

Kirkolliskokous

... pidettiin 15. lokakuuta Pyhän Marian kirkossa. Vaikka Pietarin koronaluvut ovatkin viime viikkoina kovasti nousseet, niin kokous saatiin onneksi pitää ihan normaalisti. Tuntui ihanalta polvistua kokouksen aluksi tutun alttarin ääreen ehtoolliselle "omien" kanssa, vaikka joukossa oli kyllä paljon minulle entuudestaan vieraita kasvoja. Uusi kokoonpano oli koolla jo vuosi sitten, mutta silloinhan en päässyt mukaan. Kuvaamista siis riitti ja ehdin tutustua moneen uuteen ihmiseen. Nähtäväksi jää, millaisia juttuja näistä uusista tuttavuuksista syntyy.

Rohkaisevaa oli kuulla, kuinka resurssien vähyydestä huolimatta tuloksia on syntynyt, kun seurakunnat ja työntekijät ovat yhdistäneet voimansa. Kirkon pääsihteeri Mihail Ivanov kertoi, että korona on luonut pastoreille mahdollisuuden julistaa myös syödessään tai nukkuessaan. Tällä hän viittasi siihen, että YouTubessa olevat Marian seurakunnan videoita on katsottu runsaasti. Se rohkaiseekin pitämään kirkon työtä esillä internetissä. Videoiden ahkera katselu kertoo siitä, että ihmisillä on hengellinen jano.

Rakas Jaanin seurakunta

Viime sunnuntaina ehdin myös Jaanin kirkkoon. Sielläkin oli ihanaa polvistua ehtoollispöytään yhdessä rakkaiden kanssa. Sain monta ihanaa halausta ja kuulin viimeiset kuulumiset. Poissaollessamme oli moni saanut kutsun Taivaan kotiin, mutta sehän on osa tätä elämäämme. Viron raja pysyy edelleen kiinni eikä sieltä olla päästy palvelemaan seurakuntaa. Onneksi Inkerin kirkosta on löytynyt palvelijoita ja seurakunta on voinut jatkaa kokoontumisiaan.

Eikä viroa ei ole unohdettu. Osa messusta on edelleen viroksi: virsistä osa lauletaan viroksi ja tekstit luetaan kummallakin kielellä, samoin Isä meidän -rukous ja uskontunnustus.

Rukous kannattaa

(Room. 12:12)

*Kiitollisena tästä kaikesta,
Liliann*

Ivan Laptevin suusta

Osana kirkolliskokouksen avajaisjumalanpalveluksen saarnaansa piispa Ivan Laptev kertoi sattumuksen viime kesältä Pietarista.

Nuori nainen oli työmatkallaan ihailut päivittäin kukkaa erään asunnon ikkunalla. Helteisten päivien takia se alkoi päivä päivältä vähitellen kellertyä. Eräänä päivänä nainen huomasi tuuletusikkunan olevan raollaan ja juoksi ostamaan vesipullon. Sitten hän yritti kastella kukkaa. Kun asunnon omistaja huomasi ikkunasta työntyneen käden, hän suuttui aluksi kovasti. Sitten naiset alkoivat jutella ja emäntä ymmärsi, että arjen kiireissä oli täysin unohtanut huolehtia kukkasestaan.

Niinpä kysymys kuulukin: hoidatko sinulle annettua tehtävää vai tekeekö sen joku muu?

Kirkolliskokouksen päätössanoissa piispa muistutti, että Kristuksen antama tehtävä koskee jokaista kristittyä. - Tehtävämme on palvella ja se on yhteinen. Jopa Venäjän valtio muistuttaa kirkkoa sen perustehtävästä: on suojeltavaa hengellisiä arvoja ja levitettävä kristillistä uskoa, piispa totesi.

Nimikkoseurakunnat

**Jämsä, Parkano, Petäjävesi,
Pitäjänmäki ja Äänekoski**

Tule mukaan:

Lahjoittamalla viitteellä 21306
jollekin seuraavista tileista:

Helsingin Kansanlähetys
Danske FI33 8000 1001 5582 47

Hämeen Kansanlähetys
OP FI71 5730 0820 0457 02

K-Suomen Kansanlähetys
Nordea FI45 1838 3000 0169 98

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
FI83 2070 1800 0283 25

KIITOS LAHJASTASI!